

מ"ת 64703/02/20 - מדינת ישראל נגד מג'די אלגרגאוי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 64703-02-20

בפני: כב' השופט אריאל ואגו - סגן הנשיאה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אורלי פיתוסי מפמ"ד

המבקשת:

נגד

מג'די אלגרגאוי ע"י ב"כ עו"ד אבנר שמש

המשיב:

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. ההחלטה כעת מתמקדת בשאלת קיום ראיות לכאורה.

כתב האישום, שהוגש נגד המשיב, הוא כתב אישום מתוקן ומאוחד, שהוכן לאחר מעצרו של המשיב, ביום 19/2/20. קדם לו - כתב אישום כנגד נאשם אחר בפרשה, להלן - הישאם, אשר נעצר עוד ביום 6/11/19. הישאם נעצר עד תום ההליכים בהחלטתי מיום 31/12/19. ההחלטה לעניין הראיות לכאורה לגבי הישאם ניתנה ביום 10/12/19 (מ"ת 41743-11-19). החלטה זו רלוונטית ומשמעותית גם כיום, לגבי הדיון של מג'די - המשיב כעת, והיא תכונה "החלטת הישאם".

כתב האישום המאוחד עוסק, לפיכך, בחלקם של שני הנאשמים הנקובים בו, בפרשה הנדונה, כאשר, הנאשם 1 הוא הישאם ואילו הנאשם 2 הוא מג'די- המשיב הנוכחי.

האירוע המפורט בכתב האישום, התרחש בבוקרו של יום 1.8.19. העובדות הנקובות, ככל שיוכחו, מבססות כלפי שני הנאשמים, ובהם - המשיב, עבירות של **חבלה בכוונה מחמירה**, שלוש עבירות לפי **סעיף 329(א)(1) של חוק העונשין** - כלומר כאשר נגרמה בפועל פציעה או חבלה חמורה לאדם, ועבירה של **חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2)** - כלומר - ניסיון לפגוע באדם בקליע או בנשק, וכן - **עבירות נשק - נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא**, של החוק.

לפי כתב האישום, קשרו הנאשמים ושני אחרים, שאינם ידועים, לפגוע, בעזרת נשק, במתלוננים, שהם אחים ממשפחת אלגרגאוי. באותו יום, 1.8.19, סמוך ל- 06:30, הקושרים הגיעו, באמצעות רכב מסוג קיה אל צומת חברת החשמל, מדרום לבאר שבע, כאשר המשיב נוהג ברכב והישאם יושב לידו. האחרים, האלמונים, ישבו מאחור. הישאם היה מצויד בנשק - רובה 16M ומחסנית עם כדורים. המתלוננים הגיעו למקום ברכב טויוטה והמתינו לאיסוף לעבודה. כאשר שניים מהמתלוננים ירדו מהרכב, נסעו לעברם הנאשמים ועצרו את הקיה בסמוך אליהם, הישאם הוציא את הרובה מהחלון והחל לירות לעבר שניים מהמתלוננים, אחד מהם - פארג', נפגע ברגלו ובבטנו ואחר - מחמד - נפגע ברגלו ושניהם נפלו

עמוד 1

על הקרקע מדממים. הישאם ירד מהקיה עם הנשק וכיוון את הקנה אל ראשו של פארג'. נעים - אח נוסף שהיה במקום - ביקש לצלם את האירוע עם טלפון נייד, והישאם החל לירות לעבר רגליו, בעוד נעים נמלט מהמקום. הישאם נכנס חזרה לרכב והמשיב החל להבריח את היושבים ברכב מהמקום, בנסיעה. מתלונן נוסף מבין האחים - ראיד, החל לנסוע עם הטויוטה אל עבר הקיה והתנגש בה בעוצמה, עד כי כריות האוויר בקיה התנפחו. הישאם, המשיב, והאחרים, ברחו בנסיעה אל עבר שטח עפר, וכשהתרחקו מעט, ירד, שוב, הישאם מהרכב והחל לירות לעבר ראיד, שעסק בטיפול באחיו הפצועים. ראיד נפגע בירך ימין, ולאחר מכן הקושרים ברחו מהמקום, תוך שהמתלוננים ועוברי אורח מזעיקים את כוחות ההצלה. כתוצאה מהירי, פארג' סבל מחמישה פצעי ירי, ואיברים פנימיים שלו נפגעו קשות, עד כי נזקק לטיפולם דחופים ומצילי חיים, אושפז ארוכות, ועדיין מצוי בשיקום בבית ליונשטיין. מחמד ספג שני פצעי ירי ונגרם לו שבר פתוח עם ריסוק של שוק ימין. ראיד סבל מפצע שריטה בירך ימין.

הראיות לכאורה בעניינו של המשיב, דומות מאוד לאלה שביחס להישאם, כאשר, דגש מיוחד לגביו מושם על הראיה הפורנזית - דנ"א שלו על כרית האוויר של הקיה. הראיות האחרות - זיהוי חד משמעי בידי המתלוננים ועדי הראיה לתקרית. נוספו על כך, כעת, לאחר מעצרו של המשיב, עימותים עם חלק מהעדים, שבהם חזרו והטיחו בו את זיהוי כנהג הקיה.

במישור הראיתי הזה, של עדי הזיהוי, אביא כעת, ובשל זהות ההודעות הרלוונטיות מתיק החקירה, את שנאמר בהחלטת הישאם לנדון, ובזו הלשון (מקום שבו מאוזכר "אמג'ד", אין חולק שמדובר באותו אדם - מג'די, המשיב הנוכחי):

"הראיות לכאורה, בהינתן השלב הנוכחי, מוצקות, ואיני מקבל, שנקודות מסוימות, שהסנגור ניסה לתארן כ"כרסום", נושאות משקל משמעותי. מדובר על עדי הראייה הישירים, שמזהים את המשיב באופן ודאי, ומכירים אותו היטב. להמחשה - הפצוע הקשה פארג', בעדות מ- 26.8.19, שנגבתה בבית-החולים, לאחר ששב להכרתו, מגדיר את זיהוי המשיב ואת זיהוי של אמג'ד, בתור הנהג, בוודאות של "מאתיים אחוז", מדבר על זיהוי מטווח עשרה מטר ועל היכרות מעמיקה של השניים שהם בני דודיו. מוחמד, בעדות שנגבתה בבית-החולים, ביום האירוע, מזהה את המשיב בוודאות. ראיד, שעדותו נגבתה פחות משעה אחרי האירוע, מזהה את המשיב ואת אמג'ד, בתיאורים דומים לחלוטין, לאלה של העדים האחרים.

מאחר, שמדובר על קרבה משפחתית מסוימת בין כל המעורבים, וקיים רקע של סכסוך מסוים, שאין צורך כרגע להיכנס לפרטיו, ברור, שעולה המחשבה, שמא, מדובר בעלילה מתוזמרת ומותאמת. לשם כך, ביקשתי לבדוק מהי ההזדמנות הראשונה שבה עלו שמות שני המעורבים המזוהים - המשיב ואמג'ד. מתברר שרס"ל טארק חמייסה הוזעק למקום מיד עם קבלת הדיווח במשטרה על האירוע, ובדו"ח פעולה שמועדו סמוך ל 06:49, הוא תישאל את חליל אלג'רג'ואי, עד ראייה לאירועים, וכבר אז, כשהדברים טריים ו"חמים" לחלוטין, הוא מספר על מעורבותם של המשיב ושל אמג'ד ומוסר פרטים, המתיישבים עם שאר עדויות הראייה. הסבירות לכך, שבאותן דקות ספורות, בעוד הפצועים מטופלים בשטח או מפונים בבחילות לבתי החולים, בוצע תיאום עדויות ובידוי עלילה בידי מספר רב של עדים, כולל הנפגעים, היא סבירות נמוכה עד אפסית.

ממצאים פורנזיים קושרים בין אמג'ד לבין רכב הקיה, שנתפס כאשר כריות האוויר שלו פתוחות, ויש בו פגיעות המתאימות לתיאור ניגוח הרכב הזה בידי הטויוטה של ראיד. אמג'ד טרם נעצר. בזהירות המתחייבת מכך, ואנו עוסקים כרגע רק במשיב "שלנו", די לומר, שקשירת אמג'ד מהיבט ראיתי אובייקטיבי, לתקרית, היא מחזקת

ומגבירת מהימנות, ביחס לכל העדים, אשר מזכירים כולם, בנשימה אחת, את אמג'ד ואת הישאם - המשיב."

כאמור - לאחר מעצר המשיב, נערכו עימותים עם עדי ראיה. מחמד הטיח בו, בעימות מיום 23/02/20, כי הוא נהג במכונית, כאשר הישאם ירה ברובה, וכי הוא בטוח בכך ב- 100%, וראה זאת במו עיניו. המשיב טען שמדובר בשקר. פארג', בעימות מאותו יום, חזר על אותם דברים בדיוק, ושב אף הוא לציין כי מדובר בזיהוי של 100%, כשהמשיב טוען שהוא משקר. ראיד, בו ביום, סיפר על נהיגת המשיב ברכב הקיה, בעת שהישאם מבצע הירי, ושהוא זה ש"נכנס" בהם עם רכבו. גם עד זה מדבר על 100% וודאות בזיהוי, והמשיב, שוב, עומד על כך שמדובר בשקר.

פרט להאשמת העדים בעלילה ובשקר, אין בידי המשיב אליבי מבוסס, בראיות חיצוניות, למעשיו באותו בוקר, מלבד עמידתו על כך, שישן בבית והתעורר, רק לאחר אירוע הירי, למשמע רעש בחוץ ושיחות של בני המשפחה על התקרית שהתרחשה.

אשר לראיה הפורנזית - זיהוי חומר ביולוגי החשוד כרוק, שנמצא על כרית האוויר שמול מושב הנהג בקיה, כחומר ביולוגי של המשיב, לפי בדיקת דנ"א - הרי, לצד טענות מסוימות של הסנגור, אשר בוודאי ייבדקו בהליך העיקרי, אך אין קריטיות בשלב זה (למשל - האם מדובר ברוק או אולי בזיעה בלבד) קיימים גרסה והסבר של המשיב, אשר, בהקשר השלב הנוכחי, אינם מאוד משכנעים. הוא טען, כי התעורר למשמע רעש בבוקר, סיפרו לו שהיה ירי ואנשים נפצעו, וכי ראה את רכב הקיה תקוע בשטח, ואנשים דוחפים אותו, והוא רק עזר להם, משום שהרכב סגר את הדרך. הוא סייע בכך, שדחף מהדלת של הנהג, יחד עם עוד אנשים. הרכב היה מרוחק כחצי קילומטר מביתו, והוא נזעק למקום כדי לעזור ולדחוף אותו. מגרסתו, לא ברור, מדוע טרח והלך 500 מטר מהבית כדי לסייע בהזזת הרכב, כשהיו אנשים רבים נוכחים, והוא עצמו אינו קשור כלשהו למכונית או להתרחשות אחרת שסביבה. גרסתו בוודאי עוד תלובן, אך, ברי, שאין בה לאיין את הקשר הנסיבתי, המשכנע לכאורה, העולה מתוך העובדות, הדי וודאיות, בדבר ניגוח הקיה בידי רכב הטויוטה ופתיחת כרית האוויר, לבין הימצא חומר ביולוגי, החשוד כרוק, שזהה לדגימה שנלקחה מגופו של המשיב, על גבי כרית האוויר שמול מושב הנהג.

בכל הצריך לקיום ראיות לכאורה כנגד המשיב, בתור נהג רכב הקיה, בעת האירוע הנדון - השילוב של עדי ראיה נחרצים, יחד עם הראיה הפורנזית דנן, מייצר מסה משמעותית וברורה, שיש בה להביא למסקנה בדבר קיום ראיות לכאורה די הצורך. יוער, שאיני מתעלם מטענת המדינה, ולפיה, יש משקל גם למה שנחזה כבריחה ממושכת של המשיב והתחמקות מחקירה, לאורך חודשים ארוכים, עד למעצרו, אלא, שחשיבות נקודה זו היא יותר לגבי שלב ההמשך, של בחינת היתכנות חלופה כלשהי, ובזיקה לעילות המעצר השונות.

בשלב זה, קביעתי, אפוא, הינה, שיש ראיות לכאורה, שאינן מכורסמות, ושמסקלן משמעותי, להוכחת חלקו של המשיב באירוע מושא כתב האישום.

אין מחלוקת, על קיום עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות בכגון דא, וכאמור - המדינה טוענת גם לנפקות מה שהיא מגדירה כהתחמקות המשיב מחקירה, והימצאו בבריחה ממושכת.

לכן - דיון ההמשך והטענות שאשמע, ככל שאין הסכמות אחרות בין הצדדים, יתמקד בשאלת חלופה אפשרית כלשהי למעצר ממש, במקרה הנדון.

ניתנה היום, כ' אדר
תש"פ, 16 מרץ 2020,
בנוכחות הצדדים.
אריאל ואגו, סגן
הנשיאה